Lietas arhīva Nr. C-1136-18/12
ECLI:LV:RPPT:2018:0615.C68387217.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2018.gada 15.jūnijā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa, tiesnese I.Augustāne ar sekretāri L.Beļsku izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu biedrības "Zemes reformas komiteja" vienkāršotās procedūras prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu, un

n o s k a i d r o j a

prasītāja biedrība "Zemes reformas komiteja" (sākotnēji sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Kredītuzraudzības birojs") (turpmāk– prasītāja) 2017.gada 11.maijā iesniegusi prasību pret /pers. A/ (turpmāk– atbildētājs) par naudas piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka uz zemes gabala Rīgā, /adrese/, kadastra Nr./numurs/, atrodas dzīvojamā ēka /adrese/, kuras uzturēšanai un apsaimniekošanai ir funkcionāli piesaistīta minētā zemes gabala daļa 4996 m^2 platībā. No minētā izriet, ka starp zemes īpašnieku un ēkas dzīvokļu īpašniekiem, tostarp, atbildētāju, ir pastāvējušas un pastāv zemes likumiskās (piespiedu) nomas tiesiskās attiecības.

No tā izriet dzīvokļa īpašnieka pienākums veikt zemes nomas maksas samaksu zemes īpašniekam. Šādos gadījumos ēkas īpašnieks un zemes īpašnieks savstarpējās tiesiskās attiecības par zemes lietošanu nodibina nevis labprātīgi vienojoties, bet gan izpildot likumā noteiktu pienākumu, un šis tiesību institūts tiek saukts par piespiedu nomu (sk. Satversmes tiesas 2009.gada 13.februāra sprieduma lietā Nr. 2008-34-0112.punktu).

Pušu starpā nav panākta vienošanās ne par nomājamās platības maiņu, ne par zemes nomas maksu, kas būtu atšķirīga no likumā noteiktās, secīgi dzīvokļa īpašuma īpašniekam ir jāmaksā nomas maksa 5% apmērā no zemes kadastrālās vērtības gadā par laiku no 01.01.2008.-30.09.2009. un 6% apmērā no zemes kadastrālās vērtības gadā par laiku no 01.11.2009., kā arī laikā no 01.01.2010.-31.12.2010. jākompensē nekustamā īpašuma nodoklis atbilstoši tam piederošajām ēkas domājamām daļām par to zemes gabala daļu, kas noteikta kā funkcionāli nepieciešamā, ēku nododot privatizācijai. Prasītāja norāda, ka atbildētājs kā dzīvokļa īpašnieks nav zemes īpašniekam maksājis nomas maksu par laiku no 01.01.2008. līdz 31.12.2010. par ēkas uzturēšanai nepieciešamā zemes gabala nomu.

Zemes īpašnieks no 01.01.2008. ir bijis AS "Pilsētas zemes dienests", iepriekšējais nosaukums - AS "Juridiskais birojs "Specialis"". AS "Pilsētas zemes dienests" ar mantisko ieguldījumu prasītāja, maksātnespējīgās sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Kredītuzraudzības birojs", pamatkapitālā tai piederošās prasījuma tiesības pret atbildētāju par zemes nomas maksas un blakus prasījumu samaksu ir ieguldījusi (nodevusi) meitas sabiedrībai SIA "Kredītuzraudzības birojs" (prasītājam).

Kreditors pirms vēršanās tiesā izmantoja parādu ārpustiesas atgūšanas pakalpojuma sniedzēja SIA "Vienotais norēķinu centrs" pakalpojumus, nosūtot paziņojumu atbildētājam par parāda atgūšanas procesa uzsākšanu (pielikumā). Tā kā atbildētājs parādu ārpustiesas kārtībā nav samaksājis, prasītāja ir spiesta vērsties tiesā, lūdzot tiesu piedzīt parādu tiesas ceļā un vienlaikus lemt arī par parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumu segšanu.

Prasītāja norāda, ka 2006.gadā tā, atbilstoši likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54.pantam, ar prasību par zemes nomas attiecību nodibināšanu par šo laika posmu bija vērsusies tiesā pret Rīgas pašvaldību kā privatizējamo ēku valdītāju (C04355106). Prasība sākotnēji tika apmierināta, tomēr tā kā tiesvedības laikā ēku pārvaldīšana tika nodota pašvaldības kapitālsabiedrībām, kas vēlāk tika apvienotas SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", 2010.gadā kasācijas instance Augstākās tiesas 2009.gada 19.marta spriedumu atcēla (SKC-174/2010, kas ar sprieduma lietā SKC-252/2016 15.secinājumu atzīts par tiesas kļūdu), kā rezultātā, skatot lietu atkārtoti, prasība pret Rīgas pašvaldību tika noraidīta (spriedums stājies spēkā 17.12.2013.). Lietā nodibināts, ka uz 2008.gada 10.marta trīspusējas papildvienošanās pamata tiesības slēgt nomas līgumus dzīvokļu īpašnieku vārdā pašvaldība ir nodevusi SIA "Rīgas namu pārvaldnieks". Spriedums lietā SKC-252/2016, ar ko tiesa no judikatūras ir atkāpusies, pieļauj prasības celšanu arī pret dzīvokļu īpašniekiem un ēkas kopīpašniekiem tieši, ne tikai caur to pārstāvi. Tāpat prasītāja norāda, ka strīdos par zemes īpašnieka tiesībām saņemt zemes nomas maksu no dzīvokļu īpašniekiem ir izveidojusies jau stabila tiesu prakse.

Pamatojoties uz likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta pirmās daļas 3.punktu, 54.panta pirmo un otro daļu, likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētas" 12.panta $2.^1$ daļu, "Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma" $17.^3$ panta pirmo daļu,, Dzīvokļu īpašuma likuma 13.panta pirmo daļu, likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 12.panta pirmo daļu "Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma" 6.panta pirmo daļu, Civillikuma 1069., 1071., 1801., 1805., 1806., 1838., 2141., 2142.pantu, prasītāja lūdz tiesu: piedzīt no atbildētāja parādu 748,71 *euro*, ko veido zemes nomas maksa 599,86 *euro* un PVN 125,97 *euro* par laika periodu no 2008.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.decembrim, nekustamā īpašuma nodoklis 15,88 *euro* par laika periodu no 2010.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.decembrim un parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumi 7,00 *euro* apmērā.

Par minēto prasību /pers. A/ ir iesniedzis paskaidrojumus, kuros norāda, ka prasību neatzīst, uzskata to par nepamatotu un lūdz to noraidīt.

Paskaidrojumos norādīts, ka prasītāja ir maldinājusi tiesu, jo, iesniedzot maza apmēra prasību pret atbildētāju, nav veikusi likumā noteiktos pasākumus, lai noregulētu strīdu ar atbildētāju līdz prasības celšanai.

Atbildētājs uzskata, ka prasītājai nav pamata prasīt parāda samaksu no atbildētāja par laika periodu, par kuru prasītāja ir cēlusi prasību tiesā. Privatizācijas likuma normas paredz pienākumu noslēgt nomas līgumu, un tikai pēc zemes nomas līguma noslēgšanas prasītājam rodas tiesības prasīt nomas maksas samaksu.

Atbildētājs norāda, ka pēc prasītājas ieskatiem par aprēķinu kalpo cesijas akts prasības pieteikuma maza apmēra prasībā par naudas piedziņu. Pats cesijas akts starp zemes īpašnieku AS "Pilsētas zemes dienests" un atrodošās maksātnespējas procesā firmu "Kredītuzraudzības birojs" uzskatāms par noslēgtu ar pārkāpumiem. Cesijas ierobežojumi un to neievērošanas tiesiskās sekas norādīti Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2012.gada 14.septembra spriedumā (Lietā Nr. SKC - 497/2012).

Atbildētājs norāda, ka drīkst cedēt no līguma izrietošo prasījumu, bet ne visu līgumu, tas ir, uz cesionāru pāriet tikai prasījuma tiesība, bet ne

līgumiskā attiecība, no kuras šī tiesība izriet. Cesijas līguma slēgšana nemaina pašas saistības būtību *(sk. Čakste K Civiltiesības, Rīga: 1937, 30.lpp; Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Saistību tiesības. Prof. K. Torgāna Vispārīgā zinātniskā redakcijā, Rīga: Mans īpašums, 2000, 282., 289.lpp).* Citiem vārdiem, cesijas līgums ir konkrēta līguma izpildes, jeb realizācijas forma, kas vērsta uz to, lai pārnestu pašu prasījumu, nevis līgumisko attiecību no cedenta uz cesionāru. Ievērojot minēto, prasījuma tiesību cedēšanai nepieciešama parāda esamība, kura izriet no līgumiskas attiecības par nomas maksas apmēru, pusēm - zemes īpašnieku un dzīvokļu īpašnieku vienojoties, vai ar spēkā stājošos tiesas spriedumu, ar kuru noteikts zemes nomas maksas apmērs.

Atbildētājs uzskata, ka prasītājas prasība noraidāma pilnā apmērā, jo ir iestājies Komerclikuma 406.pantā paredzētais trīs gadu noilguma termiņš. Atbildētājs norāda, ka tiesvedības laikā ir jāizvērtē, vai tiešām starp zemes gabala īpašnieku un privatizētā objekta (dzīvokļa) īpašnieku nodibinātās attiecības ir iestājušās pēc likuma. Lai izveidotos nomas attiecības pēc likuma, attiecīgi nepieciešams nodibināt īpašuma tiesības uz iznomāto zemi. Nav iespējams nodibināt nomas attiecības, ja tiek izmantots zemes gabals, kuram nav īpašnieka vai īpašnieks nav zināms. Tādējādi, nomas attiecību pamatā ir īpašuma tiesības uz zemes gabalu, kuru iznomā (neatkarīgi no tā – labprātīgi vai piespiedu kārtībā, kā tas ir izskatāmajā gadījumā).

Ja īpašuma tiesības uz zemi un uz tās esošo ēku iegūtas uz likuma pamata, no tā izriet, ka faktiskās nomas attiecības starp pusēm pamatojas uz likuma un to prasību ievērošanu. Atbildētāja gadījumā prasītājs zemi, kura atrodas dalītajā īpašumā, nav ieguvis uz likuma pamata – zemes reformas, denacionalizācijas vai privatizācijas rezultātā, bet ir iegādājies komercdarījuma rezultātā. Prasītājs ir komersants, un ir zinājis par dalītā īpašuma pastāvēšanu un to, ka viņš būs spiests nodibināt piespiedu nomas attiecības. No minētā izriet, ka prasītājs iegādājies zemes gabalu ar piespiedu nomas attiecību apgrūtinājumu un ar nolūku – šo zemi un no tās izrietošās piespiedu nomas attiecības – izmantot savā saimnieciskajā darbībā ar mērķi gūt no tā peļņu.

Līdz ar to, tā kā prasītāja iegādājusies zemi komercdarījuma rezultātā, tad nomas saistības dzīvokļa īpašniekam – atbildētājam ir iestājušās tiesiska darījuma rezultātā, nevis pēc likuma. Atbildētājs secina, ka nomas attiecības starp prasītāju un atbildētāju izriet no līguma, tāpēc šīm attiecībām būtu piemērojams Komerclikuma 406.pantā noteiktais trīs gadu noilguma termiņš.

Prasītājs arī neizpildīja savu pienākumu noslēgt zemes nomas līgumu ar privatizētā objekta īpašnieku. Pirms prasības celšanas tiesā prasītāja nekad iepriekš nav izvirzījusi pretenzijas vai informējusi par iespējamo zemes nomas maksas nesaņemšanu, vai parādiem; prasītāja nekad nav kontrolējusi zemes nomas maksājumu saņemšanu un iespējamo maksājumu nesaņemšanu vai radušos parādu.

Lietā nav konstatēti apstākļi, kas atbilstoši Civillikuma 1898., 1902., 1905. vai 1906.pantam aptur vai pārtrauc noilguma tecējumu, vai nosaka citu tā skaitīšanas sākuma laiku. Nekādi atgādinājumi par parādu vai paziņojumi par maksājumu veikšanu šajā laika periodā atbildētājam no prasītājas puses netika nosūtīti.

Kā redzams no iepriekš minētā un saskaņā ar Civillikuma 1893.pantu – saistību tiesības izbeidzas, ja tiesīgā persona tās pienācīgi neizlieto likuma noteiktā noilguma termiņā. Ievērojot minētos argumentus, atbildētājas lūdz tiesu atzīt, ka prasījumiem par parāda piedziņu par laika periodu, par kuru prasītājs ir cēlis prasību, ir iestājies Komerclikuma 406.pantā noteiktais trīs gadu noilguma termiņš, un prasība šajā daļā ir nepamatota un noraidāma.

Tāpat atbildētājs nepiekrīt arī pievienotās vērtības nodoklim, kuru prasītāja pievienoja nomas maksai.

2018.gada 19.februārī no SIA "Kredītuzraudzības birojs" tiesā saņemts pieteikums par puses procesuālo tiesību pārņemšanu.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 77.pantu tiesa 2018.gada 20.februāra tiesas sēdes laikā ar protokollēmumu apmierināja iesniegto pieteikumu un aizstāja SIA "Kredītuzraudzības birojs" ar tā saistību pārņēmēju biedrību "Zemes reformas komiteja".

Puses uz tiesas sēdi neieradās, no prasītāja SIA "Kredītuzraudzības birojs" un biedrības "Zemes reformas komiteja" tiesā saņemts pieteikums par puses procesuālo tiesību pārņemšanu un lūgums pieteikumu izskatīt bez pušu klātbūtnes, tiesa nolēma noraidīt pieteikumu par pušu aizstāšanu, ievērojot, ka tas tika izlemts 2018.gada 20.februāra tiesas sēdē un prasītājs aizstāts ar tā saistību pārņēmēju.

Puses par tiesas sēdi tika informētas likumā noteiktajā kārtībā, par saviem neierašanās iemesliem tiesu netika informējušas, līdz ar to, pušu neierašanos tiesa atzīst kā neattaisnojošu.

M o t īv u d a ļ a

Pārbaudījusi lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, tiesa uzskata, ka prasība noraidāma kā nepamatota.

Prasību tiesā cēlusi SIA "Kredītuzraudzības birojs", norādot, ka prasījuma tiesības ieguvusi no AS "Pilsētas zemes dienests" ar mantisko ieguldījumu – nododot tai piederošās prasījuma tiesības pret atbildētāju par zemes nomas maksas un blakus prasījumu samaksu SIA "Kredītuzraudzības birojs" pamatkapitālā.

Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2018.gada 20.februāra protokollēmumu, SIA "Kredītuzraudzības birojs" lietā aizstāts ar biedrību "Zemes reformas komiteja", pamatojoties uz Civilprocesa likuma 77.pantu (118.lietas lapa).

No lietas materiālos esošā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma noraksta Nr.1860856 redzams, ka 2007.gada 2.aprīlī atbildētājam /pers. A/ tika nostiprinātas īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu Nr./adrese/ (lietas 7.lapa).

Starp pusēm nav strīda par to, ka uz zemes gabala /adrese//adrese/, atrodas dzīvojamā ēka, kuras uzturēšanai un apsaimniekošanai ir funkcionāli piesaistīta minētā zemes gabala daļa 4996 m^2 platībā.

No tiesai pieejamās Uzņēmumu reģistra informācijas redzams, ka AS "Juridiskais birojs "Specialis"" nosaukums mainīts uz AS "Pilsētas zemes dienests".

No lietā esošajiem pierādījumiem tiesa konstatē, ka prasības pieteikumā norādītajā laika periodā starp zemes īpašnieku un atbildētāju pastāvēja zemes piespiedu nomas tiesiskās attiecības.

Tiesa secina, ka izskatāmajā lietā nav piemērojams likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta $2.^1$ daļas regulējums, jo tas attiecināms uz bijušajiem zemes īpašniekiem vai viņu mantiniekiem, kuriem uz likuma pamata ir atjaunotas īpašuma tiesības uz zemi, vai arī gadījumiem, kad zeme pieder vai piekrīt valstij vai pašvaldībai. Savukārt, AS "Juridiskais birojs "Specialis"" zemes īpašumu ieguvusi darījuma, tas ir, pirkuma rezultātā. Secīgi, minētā likuma norma nevar tikt attiecināta arī uz prasītāju, kura mantiskā ieguldījuma rezultātā ir ieguvusi prasījuma tiesības.

Vienlaicīgi, tiesa atzīst par pamatotu atbildētāja norādīto, ka iestājies noilgums prasījumam par zemes nomas maksas parāda piedziņu par laika periodu no 2008.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.decembrim, nekustamā īpašuma nodokļa parādu par laika periodu no 2010.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.decembrim.

Saskaņā ar Komerclikuma 406.pantu no komercdarījuma izrietošie prasījumi noilgst triju gadu laikā, ja likumā nav noteikts cits noilguma termiņš. Komerclikuma 388.pantā noteikts, ka komercdarījumi ir komersanta tiesiskie darījumi, kas saistīti ar komercdarbību. Savukārt Komerclikuma 389.pantā noteikts, ja darījums ir komercdarījums tikai vienam no darījuma dalībniekiem, šā likuma noteikumi par komercdarījumiem ir vienlīdz piemērojami arī

pārējiem darījuma dalībniekiem, ciktāl normatīvajos aktos patērētāju tiesību aizsardzības jomā vai citos likumos nav noteikts citādi.

Komerclikuma 1.panta pirmā daļa noteic, ka komersants ir komercreģistrā ierakstītā fiziska persona (individuālais komersants) vai komercsabiedrība (personālsabiedrība un kapitālsabiedrība), savukārt šī paša panta otrā daļa noteic, ka komercdarbība ir atklātā saimnieciskā darbība, kuru savā vārdā peļņas gūšanas nolūkā veic komersants. Komercdarbība ir viens no uzņēmējdarbības veidiem.

Kā redzams no lietas materiāliem, AS "Pilsētas zemes dienests" (iepriekšējais nosaukums AS "Juridiskais birojs "Specialis"") īpašuma tiesības uz zemi, uz kuras atrodas daudzdzīvokļu ēka, ieguva, pamatojoties uz pirkuma līgumu, proti, veicot komercdarījumus, pamata.

Komerclikuma 2.pants noteic, ja komersants ir ierakstīts komercreģistrā, nav pieļaujama ieruna par to, ka saimnieciskā darbība, kas veikta, izmantojot komercreģistrā ierakstīto firmu, nav komercdarbība.

Šādos apstākļos tiesa uzskata, ka AS "Pilsētas zemes dienests" darbības, ko tā veica ar savu nekustamo īpašumu, tiek veiktas komercdarbības ietvaros, tai skaitā, arī zemes nomas maksas pieprasīšana.

Tādejādi, ievērojot to, ka AS "Pilsētas zemes dienests" ir komersants, savukārt atbilstoši Komerclikuma 1.pantam jebkuras komercdarbības darbības jēga ir peļņas gūšana, kā arī ievērojot to, ka zemes nekustamo īpašumu, uz kura atrodas daudzdzīvokļu ēka, tā iegādājusies, veicot komercdarījumus, tiesa uzskata, ka pušu starpā pastāvošās tiesiskās attiecības, pēc būtības ir komercdarījums.

Secīgi, ir piemērojams Komerclikumā noteiktais saīsinātais noilguma termiņš.

2010.gada 1.janvārī spēkā stājusies Komerclikuma D daļa, kurā tika noteikts, ka no komercdarījuma izrietošie prasījumi noilgst triju gadu laikā, ja likumā nav noteikts cits noilguma termiņš. Ņemot vērā, ka Komerclikuma noteikumi attiecībā uz komercdarījumiem kā *lex specialis* attiecināmi pret Civillikumā vispārīgi noteikto gadu noilguma termiņu, tad komercdarījumiem piemērojami Komerclikuma noteikumi.

Ievērojot minēto un lietas izskatīšanas gaitā konstatētos faktus, tiesa atzīst, ka vispirms vērtējamas prasītājas prasījuma tiesības atbilstoši Komerclikuma normām, kas noteic, kādā kārtībā komercdarījumu dalībnieki var aizsargāt savas aizskartās tiesības un ar likumu aizsargātās intereses, tajā skaitā tiesību normas, kas nosaka prasības noilgumu.

Saskaņā ar Komerclikuma D daļas 406.pantu no komercdarījuma izrietošie prasījumi noilgst triju gadu laikā, ja likumā nav noteikts cits noilguma termiņš. Minētā likuma Pārejas noteikumu 16.pants nosaka, ja šā likuma D daļas spēkā stāšanās dienā Civillikumā vai citā likumā noteiktais noilguma termiņš nav notecējis, bet šā likuma D daļa nosaka īsāku noilguma termiņu, piemērojams šā likuma D daļā noteiktais noilguma termiņš, kurš skaitāms no 2010.gada 1.janvāra. Ja pēc šāda aprēķina noilguma termiņš iznāk garāks par līdzšinējo noilguma termiņu, noilguma termiņš izbeidzas tajā dienā, kad tas būtu notecējis saskaņā ar Civillikumu vai citu normatīvo aktu.

No minētā regulējuma izriet, ka noilguma termiņš no komercdarījuma izrietošajiem prasījumiem, kuri slēgti līdz 2010.gadam, var iestāties 2013.gada 1.janvārī, ja normatīvajos aktos nav noteikts citādi.

Saskaņā ar Civillikuma 1896.pantu noilgums sāk tecēt ar to dienu, kurā prasījums ir tā nodibināts, ka pret parādnieku, kas nav izpildījis savu pienākumu, nekavējoties var celt prasību, kaut arī tomēr vēl nebūtu ne parādnieks liedzies izpildīt, ne arī kreditors viņam to atgādinājis. Saskaņā ar to noilguma tecējuma iesākumam vajadzīgs: nosacītiem prasījumiem – lai nosacījums jau būtu noskaidrojies, bet terminētiem prasījumiem – lai termiņš jau būtu notecējis.

Prasītāja, kā pierādījumu, ka pirms prasības celšanas tiesā vērsusies pie atbildētāja un atgādinājusi par parāda esamību, iesniedza 2017.gada 6.februāra paziņojumu par parāda atgūšanas uzsākšanu. Tomēr tiesas ieskatā tas nevar kalpot par pamatu Komerclikumā noteiktā prasības celšanas noilguma apturēšanai vai pārtraukšanai attiecībā uz atbildētāju, tāpat kā citu tiesvedību norisināšanās, kas neattiecas uz atbildētāju lietā.

Tādējādi tiesas ieskatā prasītāja lietā nav iesniegusi pietiekamus pierādījumus apstāklim, kas atbilstoši Civillikuma 1905.pantam dotu pamatu uzskatam, ka pastāv noilguma pārtraukums.

Civillikuma 1893.pants noteic, ka saistību tiesības izbeidzas, ja tiesīgā persona tās pienācīgi neizlieto likuma noteiktā noilguma termiņā. Savukārt Civillikuma 1910.pants noteic, ka ar noilguma termiņa notecējumu izbeidzas nevien prasības tiesība, bet arī pati saistību tiesība.

Civillikuma 1.pants noteic, ka tiesības izlietojamas un pienākumi pildāmi pēc labas ticības. Tas nozīmē, ka katram civiltiesiskās saistības dalībniekam savas subjektīvās tiesības jāīsteno un subjektīvie pienākumi jāpilda, ņemot vērā pretējās puses intereses.

Ievērojot lietas izskatīšanas gaitā konstatētos apstākļus, tiesa nekonstatē nevienu no Civillikumā norādītajiem noilguma pārtraukšanas pamatiem, kas ir pamats prasījuma par zemes nomas maksas parāda un pievienotās vērtības nodokļa par laika periodu no 2008.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.decembrim, nekustamā īpašuma nodokļa parāda par laika periodu no 2010.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.decembrim, kā arī parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumu piedziņas noraidīšanai.

Tiesa atzīst, ka nav pamata apmierināt arī atbildētāja lūgumu par tiesvedības izbeigšanu, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 223.panta 2.punktu, jo šādu pamatu konkrētās tiesvedības ietvaros tiesa nekonstatē.

Tāpat tiesa ņem vērā prasītājas norādīto, ka tikai pēc 2015.gada 1.oktobra tai ir radušās tiesības celt prasības pret dzīvokļu īpašniekiem, līdz ar to nav nekāda pamata sākt aprēķināt noilgumu līdz šim laikam. Tomēr, tiesa nepiekrīt šādam prasītājas argumentam, jo noilgumu Civillikuma 1905.panta izpratnē pārtrauc ne tikai prasības celšana, bet to var pārtraukt jebkāda veida atgādinājums par parāda esamību.

Pamatojoties uz minēto, tiesa uzskata ka prasība pret atbildētāju par naudas piedziņu nav pamatota un ir noraidāma.

Civilprocesa likuma 42.panta otrā daļa noteic, ja prasību noraida, atstāj bez izskatīšanas vai ja prasītājs atsakās no prasības, tiesas izdevumi, kas nav samaksāti iepriekš, piespriežami no prasītāja valsts ienākumos. Taču, ja prasītājs neuztur savus prasījumus, jo atbildētājs tos pēc prasības iesniegšanas labprātīgi apmierinājis, tiesas izdevumus valsts ienākumos piedzen no atbildētāja.

Kā redzams no prasības pieteikuma, kopējā prasība summa šajā lietā atbilstoši Civilprocesa likuma 35.panta 10.punktam sastāda 748,71 *euro*. Līdz ar to maksājamā valsts nodeva atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta "a" apakšpunktam sastāda 112,31 *euro*.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam ar tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi šajā lietā pirmās instances tiesā ir bijuši 5,41 *euro* (lietas 1a.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 93.panta pirmo daļu, 97., 193., 194., 195., 204.[1], 250.[26], 250.[27] pantu, tiesa

n o s p r i e d a

noraidīt biedrības "Zemes reformas komiteja", reģistrācijas Nr.40008192818, vienkāršotās procedūras prasību pret /pers. A/, personas kods /personas kods/, par naudas piedziņu

Piedzīt no biedrības "Zemes reformas komiteja", reģistrācijas Nr.40008192818, valsts labā valsts nodevu 112,31 *euro* (viens simts divpadsmit *euro* un 31 centi) apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,41 *euro* (pieci *euro* un 41 centi).

Valsts nodeva iemaksājama – Saņēmējs: Valsts kase, reģistrācijas numurs 90000050138, Saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta numurs LV55TREL1060190911200. Maksājuma mērķī jānorāda civillietu identificējoša informācija.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami – Saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, ar PVN apliekamās personas reģistrācijas numurs LV90001672316, Saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta numurs LV51TREL2190458019000. Maksājuma

mērķī jānorāda ieņēmumu ekonomiskās klasifikācijas kods – 21499 un civillietu identificējoša informācija.

Tiesas izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas kancelejā, lai netiktu uzsākta tiesas nolēmuma piespiedu izpilde.

Noteikt labprātīgu sprieduma izpildes termiņu daļā par tiesas izdevumu piedziņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.^{2} pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnese I.Augustāne